

τὸ γραμμένο του. Ἀπὸ τὸ γραμμένο του δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ κοιν. Ἔτσι ἦταν τοῦ γραμμένου τ' Μακεδ. (Δρυμ.) Κακὰ γραμμένα εἶχα (κακὴν μοῖραν) Θράκ. (Αἶν.) Ἐπῆγε ἔς τὴν Ἀμερική, ὅπου ἡ μοῖρά της καὶ τὸ γραμμένο της τὴν καλοῦσε Χ. Παπαχριστοδ., Θράκ. ἡθογραφ., 4, 43. || Φρ. Ἦταν ἀπ' τῆς τύχης του τὰ γραμμένα πολλὰ. || Γνωμ. Τὸ γραμμένο ἄγραφο δὲ γίνεται πολλὰ. (πβ. τὸ πεπερωμένο φυγεῖν ἀδύνατον). Τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται πολλὰ. Τὸ γραμμένο - τὰ γραμμένα δὲν ξεγράφεται - ξεγράφονται πολλὰ. Τὰ γραφόμενα δὲν ξεγράφονται ἐνιαχ. Τὸ γραμμένο δὲν ἀπογράφεται Πόντ. (Σινώπ.) Ὁ μαῦρος ἄσπρος γίνεται, ἀλλὰ τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται Θάσ. Μακεδ. (Βόιον κ.ά.) Τὰ γραμμένα παραγραμμένα δὲν γίνονται Βιθυν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τῆς μοῖρας τὰ γραμμένα | δὲν παρέρχεται κανένα Ἰθάκ.

Τῇ τύχῃ τὰ γραφόμενα κιανεῖς δὲ δὲ γνωρίζει μόνον ὁ Παδοδύναμος, π' ἀστράφτει καὶ χιονίζει

Κρήτ. Συνών. γράμμα 10, γραφτὸ (τό), μοῖρα, μοιραῖο (τό), ριζικὸ (τό), τυχερό (τό). στ) Παιγνιόχαρτον ἔχον εἰκόνα, τὸ κοιν. λεγόμενον φιγούρα ἐνιαχ. ζ) Οἱ ὄρχεις τῶν ζώων, κατ' εὐφημισμὸν, ἴσως ἐκ τῶν κυανῶν γραμμῶν, αἵτινες διαγράφονται ἐπ' αὐτῶν Κύπρ.: Ἐν τρώῳ τὰ γραμμένα τοῦ τράοντ-λον, γιατί τσικνώνουν Συνών. εἰς τὰς λ. ἀμελέτητα 1 10 καὶ γράμμα 11. η) Εἶδος σίτου τοῦ κοινοῦ (Triticum sativum) Ἄττ. — Π. Γεννάδ. Λεξικ. Φυτολογ., 880 Βλαστ. 458.

Ἡ μετοχ. καὶ ὡς ὄν. βαπτιστ. ἀνδρῶν Γραμμένος Θεσσ. (Μαγνησ.) Θράκ. (Αἶν. Μυριόφ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Σέρρ. Χαλκιδ.), ὡς παρων. Ἀθῆν. Μακεδ. (Ἀρν.) καὶ ὡς ἐπών. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κέρκ. Μακεδ. (Πρώτ.) Ἐπίσης ὡς ὄν. βαπτιστ. γυναικῶν ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμέν' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἰμβρ. Γραμμένω Ἡπ. Ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμένο Ἡπ. (Ἰωάνν.) Γραμμένου Θεσσ. Γραμμένη Ἡπ. (Ἰωάνν.) Στὸ τοῦ Γραμμένου Ἡπ. Κάμπ. Πελοπ. (Βούρβουρ.) Γραμμέν' Βρύσ' Μακεδ. (Νάουσ.) Γραμμένη Πέτρα Ἀνδρ. Πελοπ. (Μεσσην.) Χίος Γραμμέν' Πέτρα Στερελλ. (Παρνασσ.) Μακεδ. (Ἀρέθουσ. Βρασν. Λόφ.) Γραμμένη Πλάκα Πελοπ. (Δημητσάν. Μαντίν. Πιάν. Τριφυλ.) Γραμμέν' Ράχ' Στερελλ. (Φθιώτ.) Γραμμένου Ἀλας Θεσσ. Γραμμένις Στέρνις Θεσσ. Γραμμένου Κουτρών' Θεσσ.

γράφος ὁ, I. Θωμοπούλ., Πελασγικ., 132 K. Sandfeld, Linguist. Balkan., 76, G. Meyer, Neugr. Stud. 1, 24 γράχ'ς Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) γάρχος Κέρκ. γάρφος Κέρκ. γαρχής Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. γριάχος Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκράχ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *grah* = πίσον. Βλ. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. Οἱ τύπ. γάρεχος, γάρεφος καὶ γαρχήσ δι' ὑποχωρητ. μεταθ. τοῦ ρ.

Διάφορα εἶδη Ψυχανθῶν (Papilionaceae): α) τὸ φυτὸν Πίσον τὸ ἡμερον (Pisum sativum), τὸ κοιν. *μπιζέλι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) Θράκ (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) — I. Θωμοπούλ., ἐνθ' ἄν. K. Sandfeld, ἐνθ' ἄν. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. β) Τὸ φυτὸν Ὁροβός ὁ κοινός (Vicia ervilia), τὸ κοιν. *ρόβι* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γ) Τὸ φυτὸν Βίκιον τὸ ἐδώδιμον (Vicia sativa) Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Συνών. ἀγριοαρακάς 2, ἀγριοκούκκι 1, ἀγριοκουκκιά 1α, ἀγριοκουκκολαθοῦρι, ἀγριο-λαθοῦρι 1, βίκος.

γράψα ἡ, Θράκ (Ἡρακλίτσ. Λιμν.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (Cichorium intibus) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων. (Compositae) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) Συνών. ἀγριοπικραλίδα, ἀγριο-ραδίκι, πικρήθρα. 2) Τὸ φυτὸν Καρλινία ἡ κομμοφόρος (Carlina gummifera) ἐπίσης τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae), ἡ ἀκανθική μαστίχη τοῦ Θεοφρ. (Ἰστορ. φυτ. 9.1.2) Θράκ. (Λιμν.) Συνών. ἀγκαθοκολλέα, ἀγκαθομαστίχα, ἀγριομαστίχα, ἀγριομαστιχιά, ἱξαγκάθα, ἱξοκεφέλα, κόλλα, κολλάγκαθο, μαστιχάγκαθο, χαμολιά, χαμολιός.

γραψανούδι τό, ἐνιαχ. γραψανούδ' Μακεδ. (Δρυμ.) Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *γραψανός* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ πτηνὸν Στρουθίον τὸ κοινὸν (Passer domesticus) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) ἐνθ' ἄν.

γράψη ἡ, Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἀόρ. *ἐγραψα* τοῦ ρ. *γράφω*.

Ἡ γραφή, τὸ γράψιμον: Ἄσμ.

Ἐχω ἔς τὴν Ἀδριανούπολη κούρβα μὲ τριὰ κοπέλια, τό'να μαθαίνει γράμματα, τ' ἄλλο μαθαίνει γράψη, τὸ τρίτο τὸ μικρότερο μαθαίνει τὴν καβάλλα.

γραψιματάκι τό, πολλὰ.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφω* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ γράψιμον, ἡ γραφή πολλὰ. Ἐχω λίγο γραψιματάκι καὶ στερεὰ θὰ βγῶ νὰ πάουν ἔς τὸ φροντιστήριον Πελοπ. (Γαργαλ.) Πρώτη φορὰ ἔβλεπε αὐτὸ τὸ λεπτὸ, ἂν καὶ κάπως ἀνώμαλο, γυναικεῖο γραψιματάκι Γ. Ξερόπ., Ἀφροδ., 59.

γραψίμι τό, γραψίμιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γραψίμι Μεγίστ. Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Ρόδ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφω* ὡς ὑποκορ.

1) Τὸ γράψιμον ἐνθ' ἄν.: Γραψίμιν κὶ λουναρισμός, ὅσον νὰ βγάλ-λῃ τοῦ μάτιν τοῦ Λύκ. (Λιβύσσ.) || Ἄσμ.

Ἐμαθα τὸν Ἀπόστολο κ' ἔμαθα καὶ γραψίμι Ρόδ. 2) Τὸ γραπτὸν κείμενον Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.).

γράφισμο τό, γράψιμον Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Αἶν. Βυζ. Μπριγκ. γράψισμο κοιν. καὶ Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γράψισμο Καππ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) γράψισμον πολλὰ. βορ. ἰδιωμ. γράψ'μο Ἀλόνν. γράψ'μου κοιν. βορ. ἰδιωμ. γράψιμα Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γράφω*. Ὁ τύπ. *γράφω* καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ διὰ γραπτῶν χαρακτῆρων παράστασις φθόγγων καὶ διανοημάτων, ἡ γραφή κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. Μισθ. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἀρχίζω - τελειώνω τὸ γράψισμο. Χαρτὶ γιὰ γράψισμο. Κουράστηκε τὸ χέρι μου μὲ τὸ γράψισμο. Ἐχω γράψισμο κοιν. Ἐμαθα τὸ γράψισμον καὶ τὸ δέβασμα (ἐμαθα γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν) Τραπ. Ἐμαθες ψάλδιμο, καὶ γράψισμο (ἐμαθες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν) Ἀραβάν. Χαρτὶ τοῦ γραψιμάτου Κύθν. Τοῦ γραψιμάτου ναι ποὺ σὲ πονεῖ

τὸ στομάχι σου, ὅλη μέρα σκύβεις, σκύβεις Νάξ. (Ἄ-
πύρανθ.) Αὐτὸς ἀπ' τὸ γράψ' μο λιποθύμ' σε Ἀλόνν. Πό-
σες ἀράδες γράψιμο σὰς ἔβαλε ὁ δάσκαλος; Πελοπν.
(Δάρα Ἀρκαδ.) Ἐγὼ ἄλλη δουλειὰ δὲ νειώθω ἀπὸ τὸ
γράψιμο Γ. Ψυχάρ., Στὸν Ἰσκιο, 128. Φροντίζεις μὲ
λόγια καὶ συμβουλὲς καὶ γραφίματα νὰ γίνηται τὸ καλὸ Ι.
Δραγούμ., Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλήν., 64. || Φρ. Πέφτω μὲ
τὰ μοῦτρα 'ς τὸ γράψιμο (ἀσχολοῦμαι ἐντατικῶς μὲ γρα-
φικὴν ἐργασίαν) σύνθηθ. Τὰ γραφίματα τῆς μοῖρας - τοῦ
θεοῦ (αἱ ραφαὶ τοῦ κρανίου ἢ τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἢ τοῦ
προσώπου τοῦ βρέφους ἐξανθήματα) ταῦτα θεωροῦνται ὡς
γράμματα τῆς μοῖρας καὶ ὡς δηλοῦντα τὰ μέλλοντα νὰ συμ-
βῶσι) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 122. Γραφίματα τοῦ θεοῦ
(τὰ ἐκ γενετῆς χωρίσματα τῆς κόμης εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ
κρανίου ἢ ἀλλαχοῦ) Κάρπ. || Ἄσμ.

Κι ἀπὸ τοῦ γράψ' μου τοῦ πούλν κι ἀπὸ τὴ συλλογὴν του
ἐσείστηκαν τὰ χέρια του κι χύθ'κιν τοῦ μιλάθ'
Μακεδ. (Δαμασκ.) || Ποίημ.

Ἔντονε! μαμονοισμένος, | 'ς τὰ γραφίματα γυρμένος
Δ. Σολωμ., 316. Συνών. γ ρ α φ ή, γ ρ ά ψ η, γ ρ α ψ ί μ ι.
β) Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς Ἀλόνν.: Τὸ γραφί ἔνα
γράμμα. Τί γραφίματα ἦταν αὐτὰ ἀπ' τὸ γραφί! Συνών.
γ ρ ά μ μ α 5. 2) Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ.): Ἐχει καλὸ-
ἄσκημο γράψιμο. Τίνος γράψιμο εἶναι; Γνωρίζω τὸ γρά-
ψιμό του κοιν. Ἐγνωρίζω τὸ γράψιμόν αὐτ' Τραπ. Χαλδ.
Τὸ γράψιμό σι ὁ 'ς' καλὲ (ὁ γραφικὸς του χαρακτήρ δὲν
εἶναι καλὸς) Πραστ. Συνών. γ ρ ά μ μ α 4. 3) Ἡ συμβο-
λαιογραφικὴ πρᾶξις, τὸ προικοσύμφωνον Ἀνδρ. Σάμ.:
Εἴχανε σήμερα γραφίματα 'ς τοῦ Γιώργη Ἀνδρ. Συνών.
γ ρ ά μ μ α 5β. 4) Τὸ πεπρωμένον, ἡ μοῖρα Ἀνδρ.: Δὲν
εἶναι καλὰ τὰ γραφίματά του. Συνών. γ ρ ά μ μ α 10. 5)
Μαγεῖα γενομένη διὰ τῆς γραφῆς μαγικῶν ἐπωδῶν ἐπὶ τρι-
γωνικῶν περιάπτων σκοποῦσα τὴν βλάβην τοῦ ἐχθροῦ ἢ
τὴν ἀνάπτυξιν ἔρωτος ἢ μίσους μεταξὺ προσώπων Πόντ.
(Κερασ.): Μὲ τὸ γράψιμον ἐποίκεν τὸν παιδᾶν κ' ἐφέκεν
τὸ κοντιδί' (μὲ τὰ μάγια ἔκαμε τὸν νέον νὰ ἀφήσῃ τὴν
νέαν). Συνών. μ ά γ ι α, μ α γ ι λ ί κ ι α. β) Νόσος προ-
κληθεῖσα ἐξ ἐπιδράσεως μαγείας Πόντ. (Κερασ.) 6) Ποι-
κίλματα, σχέδια ἐνυφασμένα Θράκ.: Τὰ γράφοντι 'ς τοὺν
ἀργαλειό. Ἰ, πόσα εἰδῶν γραφίματα ἔχονμι!

γραψούρα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. ἔ γ ρ α ψ α τοῦ ρ. γ ρ ά φ ω καὶ
τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ ρ α.

Τὸ παρατεταμένον καὶ ἐνοχλητικὸν γ ρ ά ψ ι μ ο.

Γρεβενιτόπουλο τό, ἐνιαχ. Γριβινιτόπουλου Μακεδ.
(Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος Γ ρ ε β ε ν ί τ η ς καὶ τῆς
παραγωγ. καταλ. -π ο υ λ ο.

Τέκνον Γρεβενίτου, κατοικοῦ τῶν Γρεβενῶν: Ἄσμ.
Φεγγαράκι μου λαμπρό, | φέγγι κι πιρπάταγι,
γιὰ νὰ σὶ ρουτήσουμι | γιὰ τὰ δυὸ Γρικόπουλα
κι Γριβινιτόπουλα.

γρεγάλα ἡ, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ ε γ ά λ ι ὡς μεγεθ.

Ἰσχυρὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

γρεγαλάκι τό, Πόρ. Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ ε γ ά λ ι ὡς ὑποκορ.

Ἐλαφρὰ πνοὴ τοῦ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἔνθ' ἄν.:
Πῆρε γρεγαλάκι Σαλαμ. Συνών. γ ρ ε γ ά λ ι, γ ρ ε γ ο υ -
λ ά κ ι.

γρεγάλης ὁ, Ζάκ. — Γ. Σαχτούρ., Ἱστορ. Ἡμερολ.,
132 D.C. Hesselting, Mots marit., 16 G. Meyer, Neugr.
Stud. 6, 24 — Λεξ. Βάιγ. Λάουνδ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ.
361 γ ρ ι γ ά λ 'ς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γ ρ ε κ ά λ η ς G. Meyer,
ἔνθ' ἄν. γ ρ ε κ ά λ η Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ *g r e c a l e* = βορειοανατολικὸς ἄνεμος.
Ὁ τύπ. γ ρ ε γ ά λ η ς καὶ εἰς Σομ.

Ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἔνθ' ἄν.: Καὶ μὲ ὀλίγον
γ ρ ε γ ά λ η ἐτρανούσαμε ὑποκάτω τοῦ κάβου Γ. Σαχτούρ.,
Ἱστορ. Ἡμερολ., 132. Συνών. γ ρ ε γ ο β ό ρ ι, γ ρ έ γ ο ς,
μ έ σ η ς.

γρεγάλι τό, Ἀθῆν. Ἀνδρ. Ἀντίπαξ. Εὐβ. (Χαλκ.)
Μῆλ. Παξ. Πειρ. Πόρ. Σαλαμ. Σέριφ. γ ρ ε ά λ ι Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά λ ι.

Ἐλαφρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἔνθ' ἄν.: Τὸ πρῶτ'
τὸ εἶχε 'ς τὸν πουνέντε, μὰ τώρα τὸ βραδάκι τὸ γύρισε 'ς
τὸ γρεγάλι Ἀθῆν. Πειρ. Μᾶς ἔπιασε 'ς τ' ἀνοιχτὰ γρεγάλι
αὐτόθ. Ἐγινε - πῆρε γρεγάλι καλὸ Σαλαμ. || Γνωμ.

Καὶ τοῦ ἡλίου τὰ ποδάρια | πουνεντίνια γιὰ γρεγάλια
(τοῦ ἡλίου τὰ ποδάρια=αἱ διὰ μέσου τῶν νεφῶν διαπερῶ-
σαι ραβδωταὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, αἱ ράβδοι τῶν ἀρχαίων,
πουνεντίνια=ἐλαφροὶ δυτικὸι ἄνεμοι, γιὰ=ἦ) Μῆλ. Συνών.
γ ρ ε γ α λ ά κ ι, γ ρ ε γ ο υ λ ά κ ι.

γρεγαλίζω Σαλαμ. γ ρ ε α λ -λ ί ζ -ζ ω Μεγίστ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ ε γ ά λ ι.

Ἀπροσ. 1) Πνέει βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἔνθ' ἄν.: Ἀρ-
χισε νὰ γρεγαλίζῃ Σαλαμ. Σὲ λίγο θὰ γρεγαλίσῃ αὐτόθ.
Γρεγάλισε κ' ἔπειτα φύγαμε αὐτόθ. 2) Ἐπὶ ὀφθαλμῶν, θο-
λοῦμαι Σύμ.: Ἐγρεάλ-λ ι σ α ν τὰ μ -μάτια μου ἀπὸ τὴν
θεῖνα.

γρεγάρω Πελοπν. (Ἀργολ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ έ γ ο ς.

Ἀπροσ., ἀρχίζει νὰ ἐξασθενῇ ὁ πνέων βορειοανατολικὸς
ἄνεμος, ὁ γ ρ έ γ ο ς: Γρεγάρει ὁ καιρὸς.

γρεγάτσα ἡ, Πόρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ά τ σ α.

Ἡ ἰσχυρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου.

γρεγοβόρι τό, ἐνιαχ. γ ρ ε ο β ό ρ ι Νάξ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ β ο ρ ι ά ς.

Ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἔνθ' ἄν. Συνών. β ο ρ ρ α -
π η λ ι ώ τ η ς, γ ρ ε γ α λ ά κ ι, γ ρ ε γ ά λ η ς, γ ρ ε γ ά -
λ ι, γ ρ έ γ ο ς 1, μ έ σ η ς.

γρεγογάρμπι τό, ἐνιαχ. γ ρ ε ο γ ά ρ μ π ι α τά, Ἡπ. (Πάργ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ γ α ρ μ π ῆ ς.

Ταυτόχροнос πνοὴ ἀντιθέτων ἀνέμων, ἥτοι βορειοανα-
τολικοῦ καὶ νοτιοδυτικοῦ μὲ συνέπειαν τὴν καιρικὴν ἀκα-
ταστασίαν ἔνθ' ἄν.

γρεγολεβάντες ὁ, σύνθηθ. γ ρ ι γ ο υ λ ι β ά ν τ 'ς Στερελλ. (Γα-
λαξ.) γ ρ ε κ ο λ ε β ά ν τ ε ς Λεξ. Ἡπίτ. γ ρ ε ο λ ε β ά ν τ ε ς Ἀμοργ.
Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Πάργ.) Καστ. Κέρκ. Παξ. Σῦρ.
γ ρ ε ο λ ε β ά ν δ ε ς Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Καστ. Κέρκ. Παξ. Σχι-

